

[Elisabeth Arnold]

Om selve skattereformforløbet, som nogen har kritiseret her i dag, vil jeg blot sige, at det, man skal lægge mærke til, jo er, at da skattereformen blev fremlagt i maj måned, blev den fremlagt af de fire regeringspartier; derefter var der en langvarig fase, hvor der var udvalgsbehandling, hvor der var deputationer, hvor der var korrespondance. Derefter fremsatte regeringen selv ændringsforslag til denne skattereform, som den jo godt kunne have stemt igennem, hvis den var fuldstændig uinteresset i, hvad andre mennesker mente om den. Derfor synes jeg kun, det er rimeligt, at vi nu igen tager en runde og ser, om der er ting, der skal justeres.

Men altså, ændringsforslagene fra regeringens side, som blev fremsat i forbindelse med skattereformen, blev fremsat efter nøje overvejelse af de henvendelser, vi fik.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er et fuldstændig korrekt billede, fru Elisabeth Arnold tegner af behandlingen i Skatteudvalget. Der er jo bare det, at regeringspartierne havde forhandlet i månedsvis for at finde frem til det makværk, som blev gennemført til sidst, og vi andre fik det så sent, at der ikke var tid til at behandle det ordentligt.

Det er rigtigt, at regeringen selv fremsatte sine ændringsforslag. Et af dem var på 8-10 A4-sider, og det kom først dagen før tredjebehandlingen. Selvfølgelig er det tidligt nok, men det er ikke særlig reelt at behandle skattesager på den måde.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Når hr. Ole Donner nu postulerer, at regeringspartierne forhandlede i månedsvis for, som han siger, at fremsætte det makværk, de fremsatte, synes jeg, der er grund til at gøre opmærksom på, at det var oppositionen, der her i Folketinget fremsatte et forslag om motiveret dagsorden, der pålagde regeringen inden den 1. juni – så vidt jeg husker – at fremsætte lovforslag om en skattereform. Det gjorde regeringen så fuldstændig i overensstemmelse med den dagsorden, der var vedtaget, endda i god tid forud. Så påstanden om, at det var noget,

der blev forceret igennem efter en forudgående behandling i regeringen, passer for det første ikke. For det andet var det en klar opfyldelse af et ønske udtrykt af oppositionen i dette Folketing.

Jeg synes egentlig, det er for dårligt, at hr. Ole Donner står heroppe og brokker sig over det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige, at der jo var ca. seks uger til behandling af de forskellige lovforslag, og det burde et normalt folketingsudvalg nok kunne klare. Jeg vil da ikke mindst takke den fremragende konservative formand for Skatteudvalget for, at det lod sig gøre dels at modtage de mange deputationer, dels at få en saglig, seriøs gennemgang af alle de spørgsmål, som kom – også fra hr. Ole Donners side.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jamen sagen er jo, at både hr. Ole Donner og hr. Klaus Hækkerup har ret.

Det er rigtigt, at oppositionen – det var et SF-forslag, hvis jeg husker ret – opfordrede regeringen til at komme med et reformforslag, men det er også rigtigt, at vi havde uforkammet lidt tid til behandlingen. Det er også rigtigt, at det væltede ind med bilag i ugen, inden vi vedtog lovgivningen, og behandlingen blev derfor ikke så grundig, som den burde. Og det er da også rigtigt, at de forslag, som vi nu har på bordet, er forslag, der er affødt af, at tingene gik for stærkt.

En række af de forslag til ændringer, der ligger her, er konsekvenser af skattereformen, som, kan man sige, burde have været taget med allerede dengang.

Jeg synes, at kritikken af, at reformen gik for stærkt, og at dette her er et eksempel på det, er helt retfærdig.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er da rigtigt, som fru Elisabeth Arnold siger, at der var seks uger til at behandle lovforslagene, men nogle af ændringsforslagene var meget, meget omfattende, og dem havde vi altså ikke 12 timer til. Det er for lidt, og det er sjusk, hvis man gør det sådan.